

JANEZOVO OZNANILO

5. november 2023 leto 19 številka 682 31. nedelja med letom

Mt 23,1–12

SMO HVALEŽNI?

Te dni pospravljamo še zadnje pridelke tega rodovitnega leta. V naših shrambah so police polne najrazličnejših marmelad, kompotov, kislih in posušenih shrankov ... In včasih se verjetno utrujeno zalotimo, da imamo vsega dovolj in da ob obilju čutimo še najmanj tistega, kar bi morali – hvaležnosti.

Tako samoumevno je, da stvari imamo. Ko se sprehajaš ponekod po podeželju, ležijo in gnijejo pod drevesi sadeži, ki jih nihče ne pobira, ki nikogar ne razveseljujejo. Postalo je samoumevno, da imamo raje kakovostno sicer vprašljive sadeže, ki so svetleči in enaki po velikosti. Če taki ne rastejo pred našim nosom, jih dobimo tako, da pač obiščemo trgovino. Pa ni samoumevno. Ne obilje pridelkov in ne polne police v trgovini. Vse je dar. Tudi v mojem in tvojem življenju.

Bodimo hvaležni. Najprej samemu sebi. Vem, sliši se čudno, pa vendarle. Moja glava in moje srce želijo opravljati določene aktivnosti, ki pa bi bile popolnoma nemogoče, če ne bi moje telo zmoglo pri tem sodelovati. Vidim, hodim, govorim, objemam ... Kako hvaležen sem lahko svoji dovršenosti, se zavem le občasno, ko sem v stiku s kom, ki mu telesne omejitve preprečujejo, da bi počel vse tako, kot bi si želel. Bogu sem hvaležen, da me preko teh ljudi spomni, kako obdarovan sem.

Bodimo hvaležni drugim. Včasih mi kdo pove, da sem v njegovem življenju v kakšni točki odigral pomembno vlogo in da mi je hvaležen za to. Zanimivo se mi zdi, da se to velikokrat zgodi, ne da bi se tega zavedal ali se posebej trudil za to. Kot bi Bog na konico svoje roke pripel – mene.

Svojo hvaležnost vam večkrat izrazijo mož, otroci in ostali najbližji sorodniki. Včasih za konkretno pomoč, včasih preprosto zato, ker ste, drugič za besedo, dejanje.

Počutimo se lahko izredno obdarovani. Na mestu je, da se znamo za to obdarovanost tudi zahvaliti: in to prav vsem – v prvi vrsti pa Bogu!

Po: E. Mozetič

HVALEŽNOST

Zahvalna nedelja vsakogar od nas vabi k hvaležnosti. Vsak dan bi se morali znati tudi zahvaljevati. Pogosto pa iz nas vrejo zgolj prošnje ali celo zahteve.

Naj bo to priložnost, da hitreje opazimo drobne pozornosti, ki so nam podarjene kar tako: nasmeh, objem, pripravljen topel obrok, oprano in zlikano perilo, pa prijateljstvo in dobra volja sošolcev. Velik hvala tako gre lahko marsikomu za marsikaj, v prvi vrsti pa zahvala Bogu in staršem, da nam je bilo podarjeno življenje, po katerem nam je dano uživati srečo.

V molitvi najdi čas za svoje preproste besede zahvale, ki naj bodo tokrat konkretne ter prihajajo iz srca in ne iz naučenih molitvenih obrazcev.

AK

Vi pa si ne pravite »učitelj«, kajti eden je vaš Učitelj ... (prim. Mt 23,8)

Dragi Jezus, zakaj mi kristjani jemljemo dobesedno samo nekatere tvoje besede?

Ko praviš: »Ta kruh je moje telo,« verjamemo, da je res tako.

A če rečeš: »Ne pustite, da vam pravijo »učitelj« ... je vse drugače.

Dragi Jezus, ne samo, da nam prija, če nam rečejo in nas imajo za učitelje, ampak celo resno mislimo, da dejansko smo učitelji.

Starši »učijo« molitvice.

Kateheti »učijo« tvoj evangelij tako, kot da so učitelji v šoli.

Duhovniki in pridigarji govorijo kakor učitelji.

In teologi se imajo pogosto za učitelje v najbolj vzvišenem pomenu besede.

Povsod sami učitelji! Vendar v nevarnosti, da njihova avtoriteta, tako kot pri pismoukih, temelji na »tako se je vedno delalo«, na prebranih knjigah, simpozijih, diplomah in takšnih ter drugačnih spričevalih.

Dragi Jezus, reši nas te škodljive iluzije učiteljstva!

Edini Učitelj si ti. Mi lahko učimo, samo če imamo avtoriteto, kakršno si imel ti: avtoriteto dejanj, ki so pred vsemi besedami.

Nikakor ne moremo biti učitelji, ne da bi s svojim življenjem in zgledom potrjevali to, kar učimo.

Po: T. Lasconi, 365+1 dan s Teboj

SMRT NI KONEC

Pokopališča v novembru.

Okrašeni grobovi.

Živi in mrtvi se za kratek čas srečajo na istem kraju. Iščejo se med seboj, toda ne morejo se doseči.

Med njimi je strašna ločitev in brezmejna nemoč.

Nenadoma tesnobno pomisliš na lastno smrt.

Strah pred smrtjo se meša v tvoje veselje.

Smrt – premočni soigralec, ki kvari igro. Priplazi se skrivaj, melje nam sleherno varnost, grobo posega v naše veselje do bivanja.

Nihče si s smrtjo ni domač. Umolkujemo, potiskamo jo vstran, pozabljamo nanjo ... Vse pa se vrti okoli vprašanja: Je s smrtjo konec življenja ali ne?

Če je samo konec, potem dobi tvoja smrt podobo groznega pohabljanja.

Če pa ni konec, potem dobi tvoja smrt skrivnostno novo dimenzijo.

Postavljen si pred alternativo: vse ali nič, smisel ali nesmisel življenja, Bog ali neskončna praznina.

Skrivnost življenja in smrti je povezana s skrivnostjo Boga. Želim ti samo eno – pa si veren ali ne: upanje.

Upanje, ki ti bo do zadnjega diha podarjalo veselje do življenja, da boš lahko srečen.

P. Bosmans, Živi vsak dan

6. november
LENART

Bil je sin plemiške frankovske družine in deležen viteške vzgoje na dvoru kralja Klodvika. Reimski nadškof sv. Remigij je Lenarta poučil v krščanski veri, katere se je oklenil s tako ljubeznijo, da je bil po nekaj letih že posvečen v duhovnika. Nato je neutrudno misijonaril na dvoru. Nadškof Remigij ga je posvetil v škofa, toda Lenart ni hotel sprejeti škofovskega sedeža, ki mu ga je ponujal kralj Klodvik, zato je zapustil Reims in se umaknil v samostan pri Orleansu. Kmalu pa je ta samostan zapustil, ker se je hotel poglobiti v krščansko življenje kot samotni puščavnik. V tisti samoti je živel v skrajni spokornosti in premišljevanju.

Glas o njegovem svetništvu je privabljal mnoge ljudi, ki so pri njem iskali nasveta in duševne pomoči. K njemu so se zatekali tudi okoliški kmetje, ki jim je pomagal z nasveti pri živinskih in kužnih boleznih. Nekateri so se naselili ob njegovi celici in tako je zrastle samostansko naselje Noblac, v katerem je Lenart opravljal službo opata. Pri kralju je posredoval mnoge zapornike in dosegel, da so bili izpuščeni. Nato jim je priskrbel primerno. Umrl je leta 559 kot opat v Noblacu.

OZNANILA

- **V zakristiji je na razpolago Marijanski koledar, cena 3,30 EUR.**
- **V ponedeljek po maši sestanek članic Karitas.**

KONTAKTNE ŠTEVILKE:

župnik Marijan Fesel:

041 – 942 - 850

kaplan Primož Lorbek:

031 – 569 – 689

katehistinja Darja Selinšek:

031 – 825 – 262

SVETE MAŠE

DAN	GODUJE	SVETA MAŠA ZA:
PONEDELJEK 6. 11.	Lenart, opac	ob 18.00 za + očeta Franca Predikaka obl. in mamo Vido
TOREK 7. 11.	Ernest, opac	ob 18.00 za +Franca Čuša in dvojne starše
SREDA 8. 11.	Bogomir, škof	ob 18.00 za + Mimiko Dobnik obl., Dobnikove iz Zlatoličja in Henrika Korena
ČETRTEK 9. 11.	Posvetitev Lateranske bazilike	ob 18.00 za +Justino Beranič obl. in dvojne starše
PETEK 10. 11.	Leon Veliki, papež in cerkveni učitelj	ob 18.00 za +Antona Ornika
SOBOTA 11. 11.	Martin, škof	ob 18.00 za +Nežo obl., Elizabeto, Marijo, starše Lončarič in Mira Klasinca
NEDELJA 12. 11.	32. nedelja med letom	ob 7.30 za +Marijo Dobnik ob 10.00 za +Jožefa in Marijo Ogrizek obl. ob 8.45 MARJETA: za +Alojza, Marijo, Štefana, Ireno, Franca, Marijo in Mirana Jakoliča